

Mindste er noget ganske nyt, saa at man ikke kan have nogen fuldstændig begrundet Mening om, hvilken Størrelse, de ville faae — afholdes som foreslaaet, vil Opfyldelsen af Forpligtelsen i første Stykke af § 00 saa godt som neutralisere Forpligtelsen, eller i alt Fald Berettigelsen til at tage af Amtsfattigkassen til Kommunen under andre Omstændigheder. Jeg har Intet foreslaaet eller tænkt paa at foreslaa, der skulde kunne berøve Amtsrådet Magten til at forlange en Undersøgelse om, hvorvidt den Person, hvem der er Spørgsmaal om at hjælpe, egner sig til det eller ikke, ikke heller har jeg tænkt paa at indskrænke dets Bemyndigelse til at bestemme, hvor stort det Bidrag skal være, der ydes ham, men hvad jeg har troet det nødvendigt at fastsætte, er, at søge Midler imod, at man ikke skal mangle Gode til at opfylde de Forpligtelser, man selv anser for nødvendige efter § 00.

Estrop: Maaſke jeg dog maatte gjøre den Bemærkning, at der i Regjeringsforſlaget ſlet ikke er beſteemt Underſtøttelse til andre Sindsſyge end dem, der ere optagne paa en Sindsſygeanſtalt, men at dette Forſlag, at man ſkal underſtøtte de Sindsſyge i Hjemmet, alene findes i Udvalgets Forſlag. Dernæſt ønskede jeg ogſaa kun at gjøre den lille Bemærkning i Anledning af § 00, at den ganske viſt har Ordet „ſkal“, men at der tillige ſag efter: „Bidrag“ ſtaar „indtil“, og dette „indtil“ gjør en meget væſentlig Forſkjel.

Indevrigsministeren: Jeg har antaget, at det var Udvalgets Henſigt ad denne Bei at ſøge at fordele Udgifterne noget mere imellem Kommunerne, end det hidtil har været Tilfældet, og jeg har derfor troet, at det, ſom det ogſaa findes i Betænkningen, var Udvalgets Mening, at diſſe Udgifter ſkulde udredes, og det er netop paa Grund af den Tilfældighed, der kunde indtræffe, at Fattigkaſſen til en given Tid manglede Midler dertil, at jeg ſøger at lægge Bidraget over paa Amtsrepartitionsfonden iſtebetfor paa Amtsfattigkaſſen.

H. Rasmussen: Ja, jeg vil ikke Andet end lægge et godt Ord ind for de ſmaa Kommuner, ſaa at der for dem blev en Ret til at faae en Lettelse i de Udgifter, de nu have til ſaadanne Personer, ſom betegnes i § 00. Naar det er Meningen, at de bør have en ſaadan Lettelse, da vil den fornuftigſte Bei hertil viſtnok være den, at der til de Anſtalte, ſom formodentlig maa komme tilſtede for de ſtørre Kommuner, føies en Afdeling, hvori diſſe Personer kunne ſamles og lægges ind. Det er af den Slags Personer, ſom koſte de enkelte Kommuner Allermeſt. Det er ſaa uhyre vanſkeligt at faae dem anbragte hos Private, uden at det kommer til at koſte i det Mindſte dobbelt ſaa Meget ſom ved en Fjellesanſtalt. Jeg

ønſker, at det maa udvillig ſig ſaaledes, at de Fjellesarbejdsanſtalte, ſom maa komme tilſtede for de ſtørre Kommuner, maa have Plads for en Samling af den Slags Personer, for hvilke ſaa de ſmaa Kommuner maa give Tilſtud til Amtskommunen, for hvis Regning Anſtalten jo maa drives. Dette er en Henſtilling, jeg vil gjøre til Udvalget, for om det muligvis kunde finde Noget i denne Tanke, og da muligvis til Sagens 3die Behandling vilde fremsætte Paragrafen i en ſaadan Form, hvilket let vil lade ſig gjøre ved en Tilføining.

Ordføreren: Jeg ſkal i det Hele henholde mig til, hvad der er blevet ytret af den ærde 2den Landſtithingsmand for 9de Kreds (Eſtrup), og jeg ſkal med Henſyn til det ſidſte Punkt blot ſige, at, ſom Sagen nu ſtaar, forekommer det mig ikke, at der kan være noget Andet for end at vedtage Udvalgets Forſlag, da der ikke foreligger Underændringsforſlag om, at der ſkal tilføies „ſubſidiert Amtsrepartitionsfonden“ eller deſlige. — Kun et Par Ord vil jeg ſige med Henſyn til, hvad der er ytret om Forſlaget under Nr. 81, der gaar ud paa, at § 69 ſkal udgaa. Jeg vil i Anledning deraf kun henlede Opmærksomheden paa, at her jo ikke er Spørgsmaal om at give nogen udtømmende ſamlet Fremſtilling af, hvilke ældre Lovbeſtemmelſer der heves. Hvis Lovforſlaget gav ſig ud for at gjøre det, kunde jeg indrømme, at der var nogen Nytte forbunden med en Paragraf af den Natur, thi ſaa kunde man med Tryghed vide, at man der havde ſamlet alle de ældre Beſtemmelſer, ſom vare ſaldne bort; men dette er jo ikke Tilfældet. Som de Herrer ville ſe, indeholder Paragrafen blot en Opregning af en Del Beſtemmelſer, der ſalde bort, og ender med at ſige, at ligeledes bortfalde alle andre hidtil gjældende Lovbeſtemmelſer, der ere i Strid med nærværende Lov. Derved vil efter min Formening Paragrafen blive til meget ringe Nytte, og ſaa forekommer det mig, at man ligesaa godt kan lade være at optage den, da der altid er en vis Fare forbundet med diſſe Paragrafer. Jeg ſkal ikke gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal, der neppe egner ſig til at diskuteres i en ſtørre Forſamling, men blot gjøre opmærksom paa det Faktum, at i Straffeloven, der, ſom De vide, indeholder en lignende Fortegnelse over ophævede Lovsteder, en Fortegnelse, ſom jeg er overbevist om, at der i ſin Tid viſtnok ikke er anvendt mindre Flid paa end paa den nærværende, der har man dog allerede fundet Feil i denne Fortegnelse.

Madvig: Jeg ſkal ikke gjøre noget Forſøg paa at raade til nogen Forandring i, hvad der i Realiteten er foreslaaet af Udvalget. Vi ere en Gang komne ind paa en Bane, beſteemt af en vis Luſtning og nu ogſaa underſtøttet af en vis Mathed og Træthed, der gjør, at Udvalgets